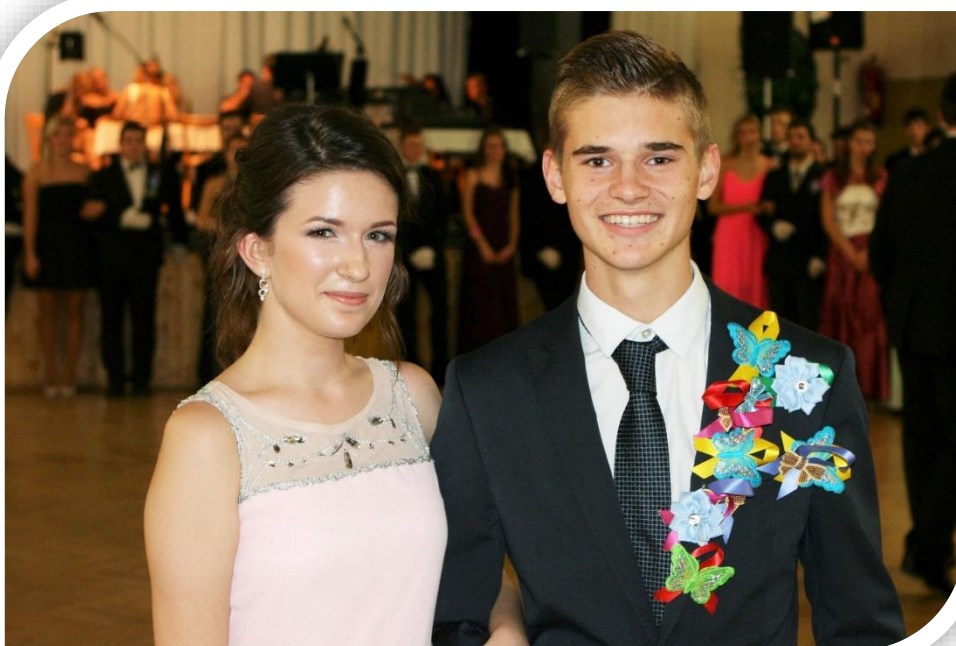

Říjen 2016

Sach

Občasník Gymnázia a SOŠZE Vyškov

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

prázdniny už jsou dávno za námi, a ačkoliv se mnozí z nás ještě nevzpamatovali z návratu do školních lavic, výuka již běží v plném proudu. A tak když sedíte v hodině (*doplňte svůj nejméně oblíbený předmět*), jistě zachmuřeně hypnotizujete minutovou ručičku na kostelní věži a zkoušíte všechny dostupné formy magie na to, aby si pospíšila. Nebojte se, nejste v tom sami. Avšak abychom vám alespoň trochu zpříjemnili ty dlouhé školní dny, připravili jsme si pro vás první číslo časopisu ŠACH v tomto školním roce.

Dočtete se v něm o všech podstatných událostech, které se na naší škole odehrály za ony uplynulé dva měsíce, a můžete si přečíst také o tom, jak přestěhování z Dědic do centra Vyškova vnímá studentka zdravotní školy Kristýna Matúšová, anebo jaký adrenalinový sport by rád vyzkoušel atlet Jan Osolobě. V rámci nového čísla jsme se vypravili i za kulturou, nechybí tedy ani zmínka o muzikálu Limonádový Joe a zhodnocení nového filmového trháku založeného na významném momentu v dějinách české historie, který nese název Anthropoid. Pro ty z vás, kteří se zajímají o politiku, anebo jen zvědavě pozorují dění okolo amerických voleb, jsme si připravili souhrn jejich průběhu a porovnání dvou hlavních kandidátů, jejichž jména se skloňují po celém světě. Na závěr jsme se s vámi rozhodli podělit o několik ukázek autorské tvorby – na své si přijdou příznivci poezie i prózy.

Nezbývá než vám popřát příjemné čtení a do dalšího čísla, které vyjde v příštím čtvrtletí, se s vámi rozloučit.

Za redakci ŠACHU

Veronika Tupá

Japonští přátelé opět u nás!

Na první výměnný pobyt do Japonska v listopadu 2013 odletěl za doprovodu pana ředitele RNDr. Václava Klementa Dalimil Ševčík, tehdy žák septimy B. Téhož roku se totiž naše škola Gymnázium a SOŠZE Vyškov zapojila do projektu **Super Science High School**, čímž uzavřela partnerství s HUHS – **Hiroshima University High School**.

Tento projekt pokaždé zaměřený na téma z okruhu přírodních věd si rychle nabyl na oblíbenosti. Aby se studenti mohli projektu účastnit, bylo zapotřebí zvolit si alespoň jeden z přírodovědných seminářů (biologie, chemie nebo fyzika) a mít možnost ubytovat u sebe jednoho japonského kamaráda. A aby komunikace nevázla, studenti museli zvládnout test z angličtiny. Z toho všeho je zřejmé, že tento projekt není určen pro každého. Není to škoda?

Od 2. – 8. října letošního roku jste mohli potkávat účastníky projektu na chodbách našeho gymnázia. „*Přímo na naší škole proběhly prezentace o našich zemích a vyplňovali jsme pracovní listy o biomase, rychle rostoucích dřevinách a využitelné energii,*“ říká Eliška Crhonková, studentka 3. ročníku a účastnice projektu. Měla jsem možnost nahlédnout do programu a musím uznat, že byl opravdu nabitý. Kromě návštěv kulturních památek (Velehrad, Lednice) bych měla vyzdvihnout výlet do Vídně nebo přednášky na Mendelově univerzitě, ale také návštěvu vyškovské Bioplynové stanice.

Mě osobně nejvíce zajímalo, jak se podařilo Japoncům začlenit do českého kolektivu. „*Byli úžasní! Sympatičtější kolektiv k nám ani přijet nemohl. Všechny Japonky byly velmi milé, usměvavé a přátelské. Japonská učitelka angličtiny se sice dění moc neúčastnila, ale zbylí dva pedagogové byli přátelští. Mé „dvojčce“ se u nás moc líbilo, hlavně historické stavby, protože Hirošima po výbuchu žádné takové nemá,*“ říká Eliška.

Naše gymnazisty čeká výlet do Japonska na začátku příštího školního roku. Určitě bude o čem psát!

Adéla Metelková, 6.XB

Fotografie ze stránky gykovy.cz

Kotilion sem, kotilion tam a jsme pár

Tak jako každý rok, i letos uspořádala naše škola ve spolupráci s **Taneční školou H+L** manželů Sedlákových pro žáky druhých ročníků **Kurz tance a společenského chování**. Nedílnou součástí tanečních je i tzv. **Prodloužená hodina**. Jedná se o ukázkou tanců, které se studenti již naučili. Dívky si na tuto akci obléknou dlouhé společenské šaty a jejich taneční partneři na ně čekají v oblecích s růží v ruce. Tato lekce je delší a slavnostnější než běžné taneční hodiny a na studenty se můžou přijít podívat rodiče, příbuzní, učitelé i přátelé. Tento rok se prodloužená hodina pro všechny studijní obory konala v pátek 21. října v Kulturním domě v Drnovicích. Večer byl zahájen slavnostní promenádou všech párů a prvním tancem. O doprovodný program se postaraly taneční páry skupiny H+L. Ty předvedly ukázky jak standartních, tak latinsko-amerických tanců, nechyběla ani přehlídka společenských šatů. Na tanečním parketu se tančil nejdříve waltz a poté polka, jive, blues, valčík a ke konci večera se žáci učili i mazurku. Součástí hodiny byl i rodičovský tanec a samozřejmě pánská a dámská volenka, při které si účastníci vyměňovali kotiliony. Podle počtu kotilionů se ke konci večera volil nejsympatičtější pár.

Atmosféra byla po celý večer nabitá energií a všichni vypadali, že si tuto společenskou akci náramně užili.

A co na Prodlouženou hodinu říkali samotní studenti?

„Líbilo se mi to, ale víc se těším na závěrečný ples.“

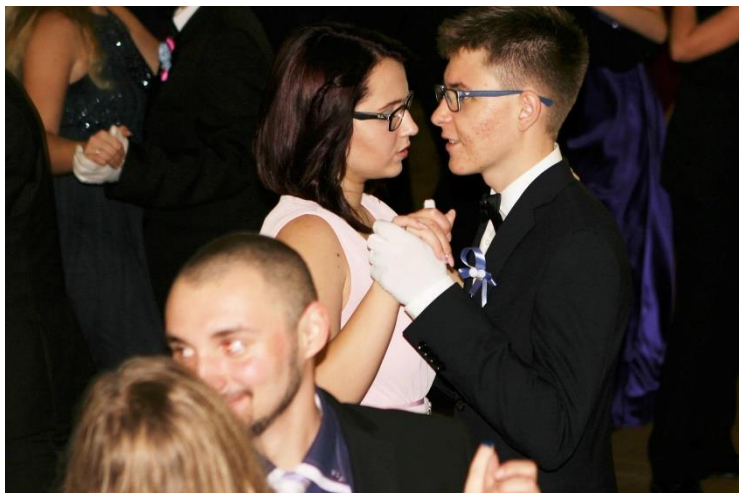
„Skvělý. Bylo to moc fajn. Už se těším na Dokončenou.“

„Sice tím, že to bylo pro všechny obory gymplu, bylo tam dost lidí, ale i tak to bylo dobré.“

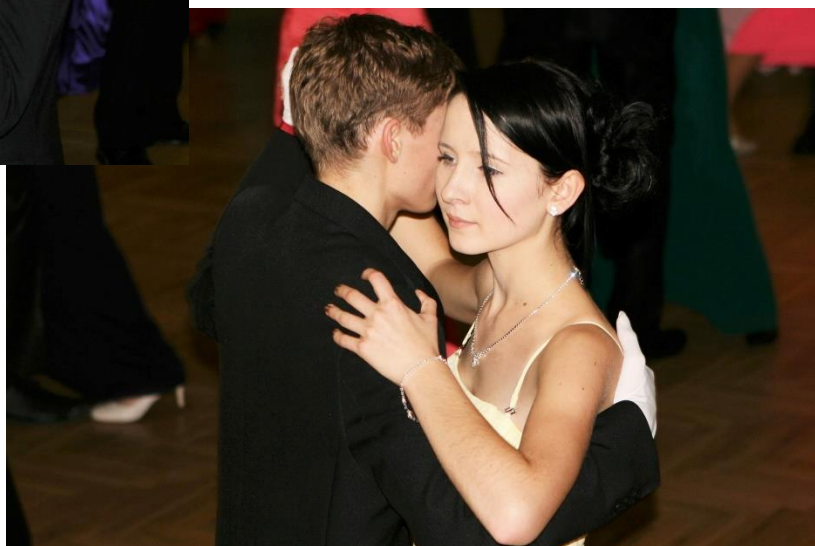
„Ples byl super, ale ty podpatky mě asi zabijou.“

„Bylo tam hrozně moc lidí, ale jako dobré. Tancoval jsem skoro celý večer.“

Kateřina Studničná, 6.XB

Fotografie od Taneční školy H+L

Quarry Life Award

Stojíte u brány, kde je napsáno: „*Nepovoláním vstup zakázán.*“ Přesto podlézáte závoru a postupujete dále do komplexu kamenolomu. Vedle vás se táhne brázda velkého stroje, který tu včera ve stejný čas projížděl. Míjíte první i druhou etáž a dostáváte se na nejspodnější úroveň, kde vytahujete klíč ke květeně a s lupou pozorujete detaily, na kterých často stojí a padá určení přesného druhu. Nafotíte si materiál a vydáte se zpět k bráně, kde opouštíte za normálních okolností aktivní lom. Nebojte, nejde o žádný druh vandalismu nebo porušení zákona, šestice studentů vyškovského gymnázia pod vedením paní profesorky Mgr. Jitky Hrežové místo navštívila v rámci soutěže Quarry life award. Zajímá vás více? Oč jde a co všechno zvládli udělat?

Quarry life award je mezinárodní soutěž pořádaná společností *HeidelbergCement* s cílem podpořit biodiverzitu a zvýšit ekologické a vzdělávací hodnoty v lomech, pískovnách a šterkovnách po celém světě. Soutěž není určena jenom pro studenty a výzkumníky, ale také pro všechny, kteří se chtějí zabývat přírodním významem těžebních lokalit a podpořit tak nejen přirozenou sukcesi krajiny.

V letošním již 3. ročníku bylo zaregistrováno více než 450 projektů z 22 států Evropy, Asie, Afriky a Oceánie bádajících v 69 lomech světa. Své zastoupení má i Česká republika. Národní kolo pořádá *Českomoravský šterk a.s.* a *Českomoravský cement a.s.* a do užšího výběru se probojovalo 5 týmů, jenž pracují ve třech moravských lomech. A jedním z nich jsou i studenti vyškovského gymnázia.

Kamenolom Opatovice leží asi 4 kilometry severozápadně od Vyškova na úbočí Dražanské vrchoviny. Pod provozovnu spadají dva lomy – *zadní lom*, ve kterém probíhá těžba droby, a *lom přední*, který slouží ke skladování výrobků. Po ukončení těžby se plánuje vytvoření vodní plochy a ponechání části lomu přirozené sukcesi.

Již na podzim loňského roku začala šestice studentů s paní učitelkou pomalu, ale jistě skládat dílky projektu s názvem **Cesta za poznáním lomu**, jehož hlavním cílem bylo zvýšit povědomí o blízké těžební lokalitě. Jejich návrh nakonec na jaře uspěl a tým se mohl radovat z postupu. Ale radost netrvala dlouho. Před sebou měli spoustu práce a času pomálu. Měli totiž pouze šest měsíců na zmapování flóry lomu, vybudování vyhlídky, sestavení portfolia fotografií a uspořádání výstavy. Přesně tak, jak chtěli celý svůj projekt prezentovat.

„Naším hlavním cílem bylo zvýšit povědomí o opatovickém kamenolomu a vytvořit odpočinkové místo pro lidi, kteří chtějí na chvíli opustit město a vydat se do přírody. Proto našim původním plánem

bylo vytvoření naučné stezky, jež by vedla lomem. Lom je však stále aktivní a tato varianta se nemohla zrealizovat, tudíž přišel plán náhradní. Vybudovali jsme vyhlídku s posezením, která přinese nejen informace o soutěži a lomu, ale je i místem klidu s krásným výhledem," sděluje skupinka.

Jak zmiňují studenti, podařilo se jim něco neuvěřitelného. Společně s vedením lomu, kteří zajistili práce s těžkou technikou a dovezli kameny na posezení, vybudovali vyhlídku nad lomem. V těsné blízkosti také vlastnoručně vyrobili hmyzí domek, který v budoucnu může sloužit jako útočiště samotářským druhům hmyzu - například včelám, slunéčkům nebo zlatoočkům. Domek však nese i vzdělávací hodnotu - studenti nejen gymnázia budou mít možnost monitorovat usídlený hmyz.

Neodmyslitelnou součástí vyhlídky jsou také dvě informační cedule. Jedna z nich, o lomu a jeho budoucím využití, kdysi poutala zvědavost lidí u provozovny. Nyní však zaujala místo vedle cedule vytvořené týmem, jež informuje nejen o soutěži nebo týmu samotném, ale i o procesu sukcese nebo hmyzím hotelu. Text doprovázejí fotografie fauny a flóry a nechybí samozřejmě ani skupinová fotografie.

Uprostřed vyhlídky, na velkém kamenném stole, leží třetí cedule. Je jí mapa, která návštěvníkům odhaluje vzdálené kopce a objekty viditelné z místa. I tu studenti vytvořili sami za pomoci odborných počítačových programů a vlastních poznatků z pozorování. S prací jim pomáhali učitelé zeměpisu Mgr. Petr Kudlička a Mgr. Renata Máslová.

Studenti od dubna do září pravidelně lom navštěvovali a zaznamenávali rostoucí flóru. Na expedici je povětšinou doprovázel biolog a ředitel botanické zahrady Univerzity Palackého v Olomouci, Mgr. David Cigánek. Vše také důkladně fotografovali a vytvořili tak herbář lomové květeny. Ten naleznete na internetových stránkách: sites.google.com/a/gykovy.cz/qla-opatovice/. Autorkou fotografií je členka týmu Lucie Zbořilová.

Svoji půlroční práci studenti zakončili a představili na vernisáži výstavy fotografií projektu Cesta za poznáním lomu. Ta se uskutečnila 15. září v aule Gymnázia a SOŠZE Vyškov. Slavnostní slovo si vzal samotný tým, aby předvedl svoji práci, průběh a výsledky. Poté již následovalo prohlédnutí fotografií, kterých na výstavě čítalo kolem 90 snímků. Celý podvečer podkreslovala hudba skupiny Maggots a k chuti bylo k dostání bohaté občerstvení s bylinkovým čajem a fair trade kávou.

„Soutěž mi přinesla hlavně možnost vyzkoušet si nové netradiční způsoby toho, jak nabrat nové zkušenosti a získat nové informace. Díky tomuto projektu jsme se dostali na místa, kam bychom se běžně nepodívali, a měli jsme možnost na našem projektu spolupracovat s odborníky v oboru, a to je zcela jiná forma vzdělávání, než se nám naskýtá ve škole. Nejvíce bych vyzdvihla právě tu netradiční spolupráci studentů, profesorů a odborníků v docela osobní rovině, jelikož jsme většinu práce dělali mimo školu v našem volném čase, a přesto na odborné téma. A jestli bych do toho šla znova? Rozhodně. Myslím si, že největší výhodou je týmová práce a je to hlavně o tom umět spolupracovat.

Myslím si, že když se sejde dobrá parta lidí, kteří jsou schopni debatovat, domluvit se, vyměnit si názory a produktivně spolupracovat, ve výsledku se dá vytvořit všechno a žádný projekt není nereálný. To se nám povedlo a jsem za to moc vděčná," shrnuje projekt členka týmu, Veronika Tupá.

Tým studentů s paní učitelkou mohou sloužit jako vzor netradiční spolupráce mezi studenty, těžaři a odborníky. Aplikovaly se také dlouho zmiňované mezipředmětové vztahy, kdy studenti využívali nejen biologických poznatků, ale také českého a anglického jazyka, informatiky, zeměpisných znalostí, matematiky, výtvarné výchovy, ale především jejich zručnosti. V Opatovicích stojí vyhlídka, kterou sami vybudovali, a mají za sebou zkušenosti, které jim nikdo nemůže odepřít. Dokázali něco, co se každý den nevidí. Dokázali totiž spolupracovat a dotáhnout celý svůj projekt do zdárného konce.

Zakončení národního kola se konalo 4. listopadu v brněnské **Otevřené zahradě**, kde se setkala pětice týmů s pořadateli a významnými hosty. Na soutěžící nečekala jenom krásná ekologická budova nebo bohaté občerstvení, ale i dlouho očekávané vyhlášení výsledků.

„Seděli jsme v sále a poslouchali organizátory. Najednou zazněl název našeho projektu: „*Vítězem veřejného hlasování je... Cesta za poznáním lomu!*“ Měli jsme radost, protože to znamenalo, že domů neodjíždíme s prázdnou. Zbytek týmů totiž byli výzkumníci z vysokých škol, kteří měli zpracované, několikastránkové závěrečné zprávy s odbornými výsledky. Když vyhlásili třetí a druhé místo, nikdo z nás nevěřil tomu, že by jako první vyhlásili nás. Sice jsme až doposud žertovali, že to máme v kapse, ale těsně před vyhlášením vítěze nám vtípky došly. Pořád tu však byla malá naděje. Buď všechno, anebo nic. A v tu chvíli to zaznělo. „*Vítězem 3. ročníku Quarry life award se stává projekt... Cesta za poznáním lomu!*“ Všichni jsme se na sebe vzájemně nevěřícně podívali, zda jsme slyšeli správně. Ale slyšeli. Bylo to neuvěřitelné, chvěly se nám kolena a některým z nás dokonce v tu chvíli vyhrkly slzy do očí. Až když jsme stáli před všemi lidmi a přebírali gratulace, nám došlo, co se děje. Že jsme společnou silou vytvořili něco úžasného nejen pro nás, ale i pro ostatní, a všechno ten čas za to stál! Člověk si v tu chvíli uvědomí, že když si za něčím opravdu jdeme, budeme na tom tvrdě pracovat, nebudeme se toho bát, ale přesto k tomu budeme přistupovat s pokorou, může se stát cokoliv,“ popisují své pocity členové týmu.

Tým svou dlouhodobou píli zakončil vítězstvím v národním kole a odnesl si krásnou kovovou sošku ve tvaru hlavního maskota soutěže - vážky. Gratulujeme k jejich úspěchu a držíme jim palce v mezinárodním kole, které se koná v prosinci v Bruselu. Také jim přejeme hodně sil a píle nejen do možné spolupráce, ale také do budoucích projektů, do kterých se pustí s plnou vervou.

Jaroslav Horáček, 7.MB

Fotografie od týmu QLA

Realizační tým (zleva)

Jaroslav Horáček, Mgr. David Cigánek, Petr Míka, Martin Kocourek, Veronika Tupá, Mgr. Jitka Hřežová, Lucie Zbořilová, Karolína Zelená.

Hubertova puberta

Básník, herec, zpěvák, autor textů písní, vysokoškolský pedagog a lidový filozof. Básník z učebnice, **Jan Vodňanský**, se představil studentům naší školy ve středu 2. listopadu v aule Gymnázia.

Pořad uvedl PaedDr. I. Pokorný, za klavírem seděl a zpíval D. Dobiáš a pódium patřilo Janu Vodňanskému.

Jan Vodňanský vystudoval ČVUT, krátce pracoval jako projektant. Vždy ho lákalo psaní, své články publikoval v časopisu Mladý svět, básničky pro nejmenší v časopisu Mateřídouška. Osudové pro něj bylo setkání s hudebníkem Petrem Skoumalem, s nímž vytvořil autorskou dvojici, která tvořila dvacet let. Vrcholem jejich tvorby bylo autorské představení S úsměvem idiota, které hráli v Činoherním klubu. Napsal také texty k filmovým písním např. Přijela pout nebo Jen ho nechte, ať se bojí.

V roce 1977 podepsal Chartu 77, a tak nemohl veřejně vystupovat. Po sametové revoluci v roce 1989 obnovil spolupráci s P. Skoumalem. Píše knihy, zajímá se o politiku, vyučuje tvůrčí psaní na FF UK. Má rád mladé lidi, mezi ně zajíždí do škol, aby jim přiblížil svou tvorbu a ukázal, jak krásný je český jazyk, který umožňuje kouzelné jazykové hříčky. I když plynoucí čas způsobil, že současní mladí lidé nerozumí mnohým narážkám v textech, které vznikly dávno před jejich narozením, věřím, že osobitou absurditu a intelektuální humor v autorově tvorbě ocenili.

Co si můžeme přečíst?

Potrhlá Andula (1996), Jak mi dupou králíci (1990), Jan Vodňanský dětem (2013)

Co si můžeme poslechnout?

S úsměvem idiota, Život a dílo, Králíci pokusný (1/4)

A co si můžeme zapamatovat?

Jedné noci puberta překvapila Huberta,
kdo poradí Hubertu, jak překvapit pubertu.

Fotografie ze stránky <https://commons.wikimedia.org>

Mgr. Věra Kubaláková

Na slovíčko s Kristýnou Matúšovou

Novinkou číslo jedna ve školním roce 2016/2017 je konečné sloučení zdravotnické školy v Dědicích a Gymnázia. Už nejsme jedna škola jen na papíře, ale celá „dvojškola“ má i společnou budovu, v jejíchž chodbách se můžeme potkávat s novými studenty i zaměstnanci. Jak studenti hodnotí přesídlení a nové prostory? Zeptali jsme se Kristýny Matúšové, studentky 4. ročníku oboru zdravotní asistent.

Co je náplní tvé práce, co přesně vlastně studuješ?

Ahoj, studuji 4. ročník na zdravotní škole, obor zdravotní asistent. Náplní naší práce je pomoc úplná či částečná pacientům. Týká se hygieny, podání stravy, léků.

Vnímáš jako pozitivní změnu sloučení našich škol?

Pozitivní je pro mne to, že máme blíže na praxi, jinak nějaký velký význam nevidím

Patříš mezi dojíždějící studenty. Jak hodnotíš nynější dostupnost školy?

Teď je to lepší, nemusím jezdit ráno autobusem do Dědic a do Vyškova jezdí autobus skoro pořád.

Většina studentů gymnázia na „zdravce“ v Dědicích nikdy nebyla. Jak to tam vypadalo?

Byla to starší budova, kde už profukovala okna, bylo to malinký a člověk se tam neztratil.

A co šatny? Měli jste skříňky nebo společné šatny tříd? Co ti víc vyhovuje?

Měli jsme společné šatny. Ono je to vlastně jedno, nevýhodou u skříněk je, že musíš pořád myslet na to, abys měla klíč.

Máš nějaké nové učitele? Jak jsi s nimi spokojená?

Mám z angličtiny a češtiny. Myslím si, že dobrý, připravují nás pilně k maturitě.

Všimla sis nějaké odlišnosti ve způsobu výuky jednotlivých učitelů ze SOŠ a z gymnázia? V čem jsou rozdíly a co ti více vyhovuje?

Všimla, každý učitel má naučený jiný způsob, jak předat látku dál k nám. Nedá se to nějak posoudit.

A jak se ke změně staví tví spolužáci?

Bereme to všichni tak nějak podobně.

Jak jsi spokojená s podobou a vybavením nových tříd?

Třídy jsou hezké, útulné a je v nich teplo.

Bylo pro tebe ze začátku složité orientovat se v tak velkých prostorách celé školy?

Ano, i do teď nevím, kde bych spoustu věcí hledala. Tím, že jsme více na praxi, než ve škole, se moc neorientuji.

Kateřina Čechová, 6.XA

Na slovíčko s Honzou Osolobě

Jednou z nejvýznamnějších sportovních osobností naší školy je bezesporu i student OA Jan Osolobě. Nejenže svými vynikajícími výkony reprezentuje školu, několikrát se mu dokonce podařilo startovat v reprezentaci národní. Jak sám skromně dodává, má na svém kontě již deset medailí z Mistrovství republiky, a to včetně tří titulů Mistra ČR.

Honzo, za takovými úžasnými výsledky musí stát mnoho roků dřiny. Pamatuješ si, kdy ses poprvé začal angažovat v atletice?

Ke sportu mě rodiče vedli už od mala, ale atletiku jsem si prosadil já sám. Pamatuji si, že jednou v třetí třídě k nám do školy přišli trenéři z AHA a ptali se, jestli by se někdo nechtěl přidat. Atletika se mi zamlouvala, a tak jsem začal chodit na tréninky.

Jak zvládáš kombinovat tréninky se školou teď, když jsi starší?

Zvládám to docela dobře. Při trénincích si psychicky odpočinu a mám tak po nich hlavu připravenou k učení.

Zbývá ti vůbec nějaký čas na ostatní koníčky?

Ano, zbývá. Spoustu času trávím s dětmi našeho skautského oddílu, ale mám i nespočet jiných zálib. Například hraji na kytaru, rád chodím do přírody, čtu knížky, sleduji seriály a filmy.

Jak se odreagovááš před závody? Máš nějaký svůj rituál?

Nemám žádný zvláštní rituál. Vždycky jsem při rozcvičování nervózní, ale jakmile zazní výstřel, tak už se soustředím jen na běh.

A co říkáš na adrenalinové sporty, lákalo by tě třeba si někdy skočit s padákem?

Určitě by mě to lákalo, adrenalinové sporty mi přijdou jako skvělý způsob, jak překonat sám sebe. Rád bych někdy zkusil třeba ledolezení. Na stěně i na skále jsem už lezl, ale na ledu ještě ne.

Takže bys chtěl být tak trochu jako Jon Snow, když ve třetí sérii Hry o Trůny lezl na Zed?

No, to asi ne, ale zkusil bych to s lepším vybavením a jištěním. (smích)

Jaké jsou tvoje plány do budoucna?

Můj nejbližší cíl je dostat se na vysokou a přitom se dál věnovat sportu. Co bude potom, to se uvidí.

A na závěr, máš nějaký vzor nebo nějaké motto, které tě motivuje?

Vzorů mám mnoho a mezi moje oblíbená motta patří Zátokovo – „Když nemůžeš, přidej.“

Díky, že sis na mě udělal čas a přeji ti mnoho dalších studijních i sportovních úspěchů.

Veronika Tupá, 7.MB

Litý boj o prezidentské křeslo

Volby prezidenta Spojených států amerických doslova hýbou světem. Napínavý souboj předních kandidátů sledují miliony lidí a jeho průběh komentují všechna významná média, avšak i přesto často dochází k mystifikaci. Jak vlastně volba probíhá? Jaké jsou cíle a skandály hlavních kandidátů?

Proces volby

Všechno začíná tzv. primárkami, což jsou volby, v nichž občané jednotlivých států volí kandidáta na post prezidenta za jednotlivé politické strany. Jedná se o přímou volbu a výhercem se stává kandidát s nadpoloviční většinou hlasů. Primárky probíhají od února do června postupně ve všech státech USA.

V červenci následuje stranický konvent. Každá politická strana uspořádá vlastní zasedání, v němž volí finálního kandidáta do boje o prezidentské křeslo a také kandidáta na viceprezidenta. Každý stát má přidělen určitý počet delegátů a superdelegátů, kteří jsou těmi, jenž kandidáty volí. Delegáti volí na základě toho, kdo z kandidátů vyhrál v jejich státě primárky. Superdelegáti jsou vysoce postavení straníční činitelé, kteří volí, bez toho aniž by se museli řídit výsledkem primárek. Podobně jako u primárek, vyhrává kandidát s většinovým počtem hlasů. Po skončení konventů všech stran už jsou kandidáti do boje o post prezidenta jasní. Ačkoliv politických stran, a tím pádem i jejich kandidátů je vícero, největší šanci na zvolení mají kandidáti stran Demokratů a Republikánů. Již tradičně se ve volbách jedná především o souboj těchto dvou stran a tzv. třetí strany získávají pod 1% hlasů.

Kandidáti za Demokraty a Republikány se v období od září do října utkávají v televizních debatách. Celkem se jedná o tři debaty kandidátů na prezidenta a jednu debatu kandidátů na viceprezidenta. V těchto debatách, jež hostují americké univerzity, musejí kandidáti odpovídat na otázky kladené moderátory i lidmi přítomnými přímo na debatě. Televizní debaty se těší velké sledovanosti a jsou zásadním faktorem při rozhodování voličů.

Samotná volba není přímá a koná se první úterý po prvním pondělí v listopadu volebního roku. Letos tedy volba prezidenta USA vychází na 8. listopadu. V tento den volí lidé svého kandidáta. Podobně jako má každý stát určitý počet delegátů a superdelegátů, má přidělen i daný počet tzv. volitelů. Je jich celkem 538 a volí na základě výsledku voleb v jejich státě. Jestliže tedy na základě voleb lidu vyhraje ve státě například strana Demokratů, všichni volitelé daného státu odevzdají ve druhém kole voleb svůj hlas této straně. Kandidát, jenž překročí hranici 270 z celkových 538 volitelů, se stává prezidentem.

Inaugurace nového prezidenta probíhá v lednu. Funkční období je 4 roky a prezident může být zvolen pouze dvakrát.

Významní kandidáti na prezidenta USA v roce 2016

Jméno:	Donald Trump	Hillary Clintonová	Gary Johnson	Jill Steinová	Darrell Castle	Evan McMullin
Strana:	Republikáni	Demokraté	Libertariáni	Zelení	Státoprávní	Nestraník
Viceprezident:	Mike Pence	Tim Kaine	William Weld	Ajamu Baraka	Scott Bradley	Mindy Finn
Věk:	70	68	63	66	68	40
Profese:	podnikatel, televizní hvězda	bývalá ministryně zahraničí, advokátka	podnikatel, bývalý guvernér státu Nové Mexiko	lékařka	advokát	bývalý agent CIA

Porovnání hlavních kandidátů

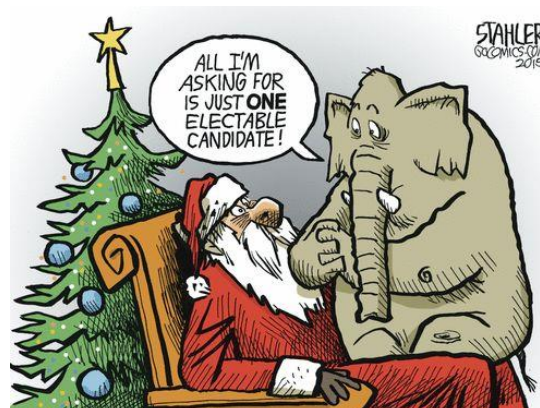
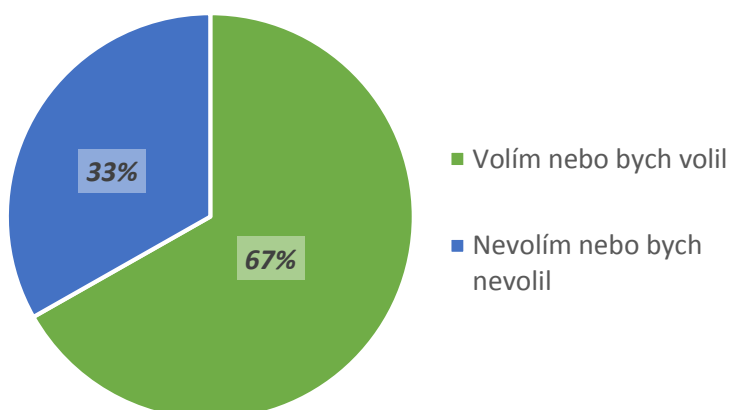
Donald Trump		Hillary Clintonová
- Daňová reforma (zjednodušení daňového přiznání, větší zdanění bohatých) - Podpora práva na držení palných zbraní - Reforma imigrační politiky (postavit zeď na hranici s Mexikem, výstavbu účtovat Mexiku) - Zpřísnění trestných činů - Zrušení automatického občanství pro děti imigrantů narozených v USA - Nová pracovní místa - Zastavení růstu státního dluhu - Podpora velkých firem a korporací	hlavní cíle	- Daňová reforma (větší daně pro bohaté a firmy) - Klimatická reforma (podpora obnovitelných zdrojů energie na úkor fosilních paliv) - Zlepšení zdravotní péče (vynalézt lék na Alzheimerovu chorobu, zlepšit péči pro lidi postižené autismem) - Boj proti terorismu - Omezení práva na držení palných zbraní - Větší práva ženám, imigrantům a LGBT komunitě - Zavedení neplacených univerzit - Podpora malých firem
Sexuální obtěžování – v minulosti Trump opakovaně urážel a sexuálně obtěžoval ženy. Nařčení odmítá i přes průkazné důkazy a tvrdí, že po volbách všechny ženy, které taková nařčení vznesly, zažaluje.	skandály	Útok v Benghází – v pozici šéfky bezpečnosti používala osobní nezabezpečený mail, ze kterého se později dostaly do rukou teroristů údaje o poloze americké ambasády v Benghází (Libye). Při jejich útoku zemřeli 4 občané USA. Soukromý mail – v pozici ministryně zahraničí si Clintonová vyřizovala maily přes její osobní mailový server, což bylo v rozporu se zákonem. Z celkem 60 000 mailů polovinu smazala dřív, než se díky WikiLeaks dostaly na veřejnost. Tvrdí, že šlo o její osobní maily týkající se rodiny a přátel a neměla potřebu je archivovat. Celá věc je nyní podrobena vyšetřování FBI.

Ačkoliv jsou volby prezidenta USA celosvětově významnou událostí, volební účast v posledních prezidentských volbách v roce 2012 (54,9%) byla nižší než v prezidentských volbách v České republice konaných v roce 2013 (59,11%). Problém s volební účastí je v obou zemích podobný. Ve volebních místnostech chybí mladí lidé.

A jak to vypadá u nás, volí studenti Gymnázia a SOŠ?

Veronika Tupá, 7. MB

Volíš nebo volil bys, kdyby ti bylo 18?

Fotografie ze stránky pinterest.com

Tas kolty, kolaloka došla

Téměř dva měsíce po začátku školního roku nastal čas na již tradiční návštěvu divadla. Tentokrát mohli studenti shlédnout novou inscenaci **Městského divadla Brno** muzikál **Limonádový Joe**, založenou na stejnojmenné slavné české westernové komedii v režii Oldřicha Lipského. Premiéru tento muzikál podstoupil 22. října 2016 a o dva dny později si herci odbyli premiéru před očima našich studentů.

Celé představení se neslo v duchu parodie a nezapomenutelných hlášek, avšak režisér Petr Gazdík vpravil do příběhu i mnoho dalších vtipů a písní, jež ve filmovém zpracování nezazněly, a tak si i divák, který zná předlohu velice dobře, mohl užít opět trochu jiného pojetí tohoto příběhu. V hlavní roli Limonádového Joe zazářil absolvent vyškovského gymnázia a Janáčkovy akademie múzických umění **Kristian Pekar**. Diváky okouznil svým tradičně vynikajícím tanečním a hereckým projevem, navíc však nyní dodal i kvalitní zpěv, a tak se určitě můžeme těšit na více inscenací s tímto talentovaným hercem v hlavní roli. Pekarovi na jevišti zdatně sekundovala mladá hostující herečka Petra Šimberová v roli Winnifred, jejíž hlas však byl poněkud netradiční.

„Kristian Pekar již tradičně podal úžasný výkon, nicméně herečka v roli Winnifred mi moc nesesdla. Herecky vystupovala skvěle, ale podle mého názoru měla k poslechu nepříjemný hlas. Celkově však u mě převažuje kladný dojem, kvalita Městského divadla Brno je znát na každé inscenaci,“ závěrem hodnotí studentka septimy B, Nikola Příkrylová.

Veronika Tupá, 7.MB

Fotografie ze stránky mdb.cz

Zpátky do historie

Úvod do děje

Koprodukční britsko-český film popisuje výjimečný skutečný příběh z druhé světové války. Anthropoid je krycí název operace, kterou uskutečnili vojáci z exilové armády. Tento parašutistický výsadek dostal za úkol zabít říšského protektora Reinharda Heydricha. Heydrich byl po Hitlerovi a Himmlerovi třetím nejvýznamnějším mužem Třetí říše, hlavním strůjcem Konečného řešení a vůdcem nacistických okupačních sil v Československu. Vražedná a brutální vláda tohoto muže, přezdívaného "pražský řezník", přiměla spojenecké síly v Londýně k naplánování přísně tajné mise, která se měla navždy zapsat do historie. Film sleduje osudy dvou vojáků českého zahraničního odboje, Jozefa Gabčíka a Jana Kubiše, kteří provedou v prosinci 1941 výsadek do své okupované vlasti. V nacisty okupovaném a uzavřeném městě musejí přijít na způsob, jak spáchat atentát na Heydricha, muže, kterého řada lidí vnímala jako Hitlerova přirozeného pokračovatele a nástupce.

(ČSFD, upraveno)

Filmové podání

Ve snímku naleznete mnoho známých tváří nejen zahraničních herců, jako Cillian Murphy nebo Jamie Dornan, kteří ztvárnili hlavní postavy, ale především těch českých. Hned jako první se objeví Karel Heřmánek mladší, podstatnou roli má Roman Zach nebo Aňa Geislerová. Režie, scénáře i kamery se zhostil Brit Sean Ellis a vypadá to, že Anthropoid se stane jeho nejproslavenějším filmem.

Historická fakta vs film

U Anthropoidu rozlišují dvě dějové linie, a to historickou linii a linii postav. Je pravidlem, že filmy popisující skutečné události se často vyhybají skutečným událostem a jsou na nich jen založeny. Problémem u tohoto filmu je neznalost kompletních faktů. Konec je znám jistě, ale co se stalo před, během nebo těsně po atentátu, o tom se i historikové dohadují. Všichni, kteří se jakkoli do atentátu zapojili, nepřežili konec války a svědci přítomní atentátu se z velké části neshodli. V historické linii film vyložil tu nejznámější a nejpravděpodobnější podobu příběhu, kterou se učíme i my. Za to osobní, každodenní životy všech mladíků zůstanou tajemstvím už navždy. Romance ve filmu je hodně odhadovaná, přesto založená na skutečných jménech, která měla co dočinění s atentátem.

Zhodnocení

Cílené publikum rozhodně nejsou jen Češi nebo Slováci. Spíš je to trhák z Hollywoodu, který má oslovit co nejvíce lidí. Proto berte film trochu s nadsázkou, zvláště co se "czechenglishe" týče, nebo si počkejte na dabing. Tentokrát vážně neuškodí. Skláním poklonu českým hercům, kteří museli vyslovovat česká jména jako angličtí herci hrající Čechy mluvící anglicky a snažící se vyslovovat česky.

Další věcí je rozpoložení filmu. Když se někoho zeptáte, kde se nachází vrchol filmu, odpoví vám, že dvě minuty před koncem. Tady je uprostřed. A taky na konci. První polovina se drží názvu a je celá o Anthropoidu, o vysazení, o plánování, o atentátu, film má zvrát, příběh je ukončen, ale nastane druhá polovina, už trochu zdouhavější, která se věnuje všemu, co se stane po atentátu. Určitě to je zvláštní pojetí, ale nejde mi úplně proti srsti a dává větší smysl odvyprávět obě části než jednu bez druhé.

Každému Čechovi nebo Slovákovi naskáče husí kůže a bude se pyšnit svou národností po tomto filmu. Je to silný válečný příběh o dvou klucích, co dali život pro tuhle zemi. Budme hrdí.

V roce 2017 se můžeme těšit na další pojetí toho příběhu, tentokrát v produkci USA.

Jana Banášová, 7.MB

Klasika klasiky neklasicky

Znáte tu dětskou písničku **Skákal pes**, kterou děti neustále zpívají? Kdo by se jim však divil, vždyť se řadí mezi naše klasiky. A napadlo vás někdy, jak by ji ztvárnili klasičtí autoři, například Karel Jaromír Erben, spisovatel a autor baladické sbírky Kytice?

A jak by to možná pojal... Karel Hynek Mácha:

Po polích přímých dálných lánů,
po luzích vláčných zelených
uhání psíček, lehký vích,
dalekosáhlým během svým.
V korunách vzrostlých nad jeho hlavou
vítr si pohrává s větrovím.
Viselce tělo tam teskně tlí,
beránky bílé do dálav plavou.
Z odění zeleného už jen cáry
a pohled planý v prázdno plyne,
bezvolně stoupá, kam z lesů páry,
odnášen vánkem bez cíle.
Pro lásku žil a pro ni hyne.
Vilíme, Hynku, Jarmile

... Karel Havlíček Borovský:

Přiskákal pes ovšem, lukou,
nese v hubě psaní,
to mi píšou páni z Vídně
hezký pozdravení.

Za ním sem jde mysliveckej,
říšskej žandarm k němu,
že mi komis darovala
urlaub ve Brixenu.

... Karel Jaromír Erben:

Okolo louky černý les,
přes oves polem skáče pes.
A pěšinou kol kopretin
myslivec jde a jeho syn.

"Pověz mi, otče, pověz vari,
když jsme matičku pochovali,
na hrobě ještě vadne květ -
proč toho psa tak těší svět?"
Ach není, není odpovědi.

"Pověz mi, otče, pověz přece,
stračena naše krev má v mléce,
do rána jistě nedožije -
proč ten pes tak veselý je?"
Ach není, není odpovědi.

"Pověz mi, otče, pověz vari,
konec se blíží, pes je starý.
Hluchý a stěží hlavu nese -
a přesto pořád raduje se?"

Klopí se oči, co už vědí:
Ach není, není odpovědi.

Převzatý článek od autora Petra Staníčka, upravený

Chvilka pro poezii

Svět se změnil

Svět se změnil...
a tak už neplatí to,
co platilo.
Nebude to,
co bylo slíbeno
a staré křivdy lezou na povrch.

Svět se změnil...
a tak už můžeš zabít, koho chceš,
poslouchat, co uneseš
a vychovávat v dětech Lež.

Svět se změnil...
a tak dělej, co ti po chuti
teď všichni jsme pohnutí a nic už není dost.

Svět se změnil...
ženy znovu otroky,
ryby hledaj potoky,
nasazujem okovy.

Svět se změnil...
nikdo už ti není znám,
na východ, či na západ?
a není komu věřit.
Soused zabil souseda.
láska nová nevěra,
a bratříček už pláče zas.

Svět se změnil...
Jdi v davu a radši se neohlížej,
lidi se prý v lágru sbližej.
A tak běžím, moje hlava v davu
zaniká.
Soused se sousedem utíká,
pointa uniká.

Srdce

Jsou země, které nikdy nenavštívíme.
Jsou lidé, které nikdy nepotkáme.
Jsou rty, které nikdy nepolíbíme.
Jsou duše, které nikdy neopustíme.

Lolito!!

„Lolita, světlo mého života, žár mých slabin. Můj hřích, má duše.“

– Vladimir Nabokov

Lolito.
Kdes vůně tvá?
Kdes krása tvá, tak spanilá?
Lolito!
Kdes tvé srdce tlouci řvoucí
Kdes ty Lolito, bez pomoci?
Lolito!
Lolito!
Tys můj sen,
Tys kámen můj, ke dnu zanesen
Lolito?
Tys spása má, mou záhubou
Lolito?!
Miluji tě, oni nemohou!
Už nemohou.
Lolito-tys! Tys láska má
Smrt nadevše, nekonečná.

Renáta Zmidlochová, 6.XA

Nemesis

Vždy pro mě byla jen tělem bez duše.
Úsměvem bez radosti, srdcem, které nikdy netálo.
Myslí bez svědomí s očima barvy tuše.
Takovýma, o jakých se mi nikdy nezdálo.

Utápím se v hloubce jejích očí,
těch očí, v kterých dřímá strach a zášť.
Když zírám na ni, svět se kolem točí
a já skrývám naše těla pod společný plášť.

Dotýkám se její bledé kůže,
na tváři cítím její zneklidněný dech.
Rty rudé jako květy růže,
měkké a hebké jako lesní mech.

Pod pláštěm skryti v nekonečném tichu
slyšíme naše srdce bít.
Tlukot z části podobá se křiku,
který bych z hrdla rád již nechal jít.

Vzrušením poznamenaná je její kůže,
pramen tmavých vlasů jí ladně sklouzl do čela.
Mé rty již obklopují její růže
a já cítím slzy... jako by snad brečela.

Veronika Tupá, 7.MB

Neznámá

Toho zvláštního pochmurného podzimního večera mě něco táhlo z domu ven. Dodnes nevím, co to bylo. Hodiny odbily desátou. Odkládám svou oblíbenou knihu, pociťuji zvláštní nepokoj, musím ven, do ulic. Bezmyšlenkovitě bloudím liduprázdnými ulicemi města, pozoruji mžikající pouliční lampy, nevím, co dál. Stojím před starým barem a váhám...Vejdu.

Uvnitř mě přivítalo šero a ticho. Mířím k barovému pultu. Nejsem tu sám. Upoutala mě dívka v růžových šatech s kloboučkem na hlavě. Obličej jí kryla téměř neviditelná jemná síťka, na ruce měla rukavičky. Přitahovala mě její tajemnost a krása. Zaplavil mě dosud nepoznaný pocit. Váhavě jsem vstal, přistoupil k dívce a beze slova přisedl. Pohlédla mi do tváře a já něžně, leč troufale vzal dlaň její levé ruky do dlaně své pravé ruky. Neucukla. Cítil jsem teplo její kůže a pulzující prsty.

Po chvíli jsme vstali, opustili bar. Venku se do mě neznámá zavěsila a ve dvou jsme vyšli do ulic. Chodili jsme dlouho, avšak bez jediného slova. Ani jednomu z nás to zřejmě nevadilo. Nakonec jsme se zastavili před vlakovým nádražím, bylo stejně prázdné a ponuré jako ulice, kterými jsme doposud procházeli. Na jediné koleji stál vlak pro poslední cestující. Dívka ode mne poodstoupila. Pozoroval jsem její tmavomodré smutné oči, které si mě plaše prohlížely. Pak mě krátce políbila na rty. Zároveň mi do dlaně vtiskla hladký, oválný předmět a lehkým pohybem dlaň zavřela. Věnovala mi poslední pohled a nastoupila do vlaku...

Osaměl jsem. Rozpršelo se, kapky deště tlumeně dopadaly na střechu mého klobouku. Na okamžik zavírám oči, které jsou vlhké deštěm nebo slzami. V dálce slyším temné houkání vzdalujícího se vlaku. Rozvírám dlaň. Prohlížím si jantarový šperk se jménem Anna.

S tajemnou Annou jsem se už nikdy nesetkal, ale řetízek dodnes opatruji. Nikdy nezapomenu na podivnou podzimní noc a dívku, kterou mám v srdci a duši jako vzpomínku zalitou v jantaru.

David Vaněček, 8.OA

Závěrem

Děkujeme, že jste si na nás našli čas, a doufáme, že se vám nové číslo školního časopisu líbilo. Přejeme si, aby časopis posbíral širokou škálu informací ze všech koutů naší školy, aby charakterizoval studentský život, seznamoval se zajímavými osobnostmi z řad studentů, profesorů i absolventů školy. Neměla by v něm chybět studentská recese a zajímavá grafika. K dosažení tohoto cíle potřebujeme nové externí spolupracovníky naší redakce. Pokud chcete s námi spolupracovat, kontaktujte Mgr. Věru Kubalákovou nebo někoho ze členů redakce:

Jaroslav Horáček, 7.MB

Veronika Tupá, 7.MB

Kateřina Čechová, 6.XA

Renáta Zmidlochová, 6.XA

Adéla Metelková, 6.XB

Kateřina Studničná, 6.XB

Mgr. Věra Kubaláková